

ikke skulde være i Besiddelse af de fornødne Midler; bl. a. blev den vedtaget paa meget stærk Opfordring af Sparekasserne, hvis Beholdning ikke vilde slaa til overfor et run, og selvfølgelig ogsaa af den Grund, at det overhovedet var meningsløst ikke at forhindre et saadant run i at komme til Udbrud, naar det kunde forhindres.

Jensen-Sønderup: Det er beklageligt nok, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen) ikke har saa megen Tillid baade til sig selv og til det Medlem af det radikale Parti, der er enig med ham, og ogsaa til os, som staar enige med ham indenfor Udvalget, at han tror, det kan lykkes at faa Flertal her i Folketinget for Ændringsforslaget, navnlig efter at det ærede Medlem har hørt, at selv indenfor Højre har man ladet sig overbevise af det ærede Medlems udmærkede Grunde. Det er beklageligt nok, at der er et Medlem af det ærede Medlems Parti indenfor Udvalget, der ikke har fulgt ham, og jeg beklager meget, at der af mit Parti er to Medlemmer, der ikke har fulgt mig, men jeg er tilbøjelig til at tro, at vi nok skulde have faaet Flertal her i Tinget, naar det ærede Medlem ikke paa Forhaand havde sagt, at han var parat til at frafalde sit Ændringsforslag. Jeg har for øvrigt ogsaa Indtrykket af — og det var særlig det, som gjorde, at jeg gerne vilde have Lov til at gøre en kort Bemærkning, inden Forhandlingen slutter —, at det afgørende for det ærede Medlem var ikke saa meget det her anførte som den Omstændighed, at det ærede Medlem havde Indtrykket af, at i Landstinget kunde det af os foreslaaede ikke gennemføres. Det er beklageligt, at selv et saa radikalt Medlem som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds siger, at vi her nede skal lade os bestemme af, hvad man kan antage, at Landstinget vil gaa ind paa. Det er jo et helt andet Landsting, der sidder nu. Det ærede Medlem har Indtrykket af, hvad Landstinget vil eller ikke vil, og saa siger han, at vi maa indrette os efter det. Naar først det radikale Parti begynder at tage et saadant Hensyn, ved jeg ikke, hvor vi ender.

Schovelin: Jeg forvarer mig imod, at jeg skulde have sagt, at danske Banker skulde have omgaaedes dette Likviditets-spørgsmaal med Letsindighed. Derom har jeg aldeles ikke talt. Jeg har derimod sagt, at i det Øjeblik, hvor den højtærede Minister ved at anvende hele sin Myndighed gennem-

trumfer Forkastelsen af denne Likviditetsfordring, laa deri én efter min Mening højst letsindig Opfordring til Bankerne til fremtidig at omgaaes mindre nøje med Likviditetsfordringen. Det er mig fuldt vel bekendt, at i alt Fald tvende af vore Privatbanker ved Krigens Udbrud havde rigelige disponible Midler til Raadighed — tvende —, men i øvrigt er det vist bedst at tale saatyst om, hvorledes dansk Bankvæsen slap igennem den vanskelige Periode, thi naar man baade skal have Moratorium for og bag, først det specielle Bankmoratorium og bagefter Moratorium for udenlandske Betalinger — først skal de ikke betale de indenlandske og bagefter heller ikke de udenlandske Kreditorer —, kan man sagtens være likvid.

Moesgaard-Kjeldsen: Jeg maa bestride, at det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) refererer mine Udtalelser loyalt, naar han siger, at jeg har opgivet at være Medforslagsstiller til det omtalte Ændringsforslag, fordi jeg skønner, at Sagen ikke kan gennemføres i Landstinget. Saaledes udtalte jeg mig ikke. Jeg skønnede, at vort Ændringsforslag i det hele taget havde faaet en mindre god Modtagelse, først i Udvalget, hvor vi kun var 6 af 15, og dernæst af den højtærede Minister, der dog ogsaa nødvendigvis maa være med, for at vi kan gennemføre Forslaget. Saa føjede jeg til, at jeg under Hensyn til Behandlingen af et tilsvarende Forslag i Landstinget i Fjor havde den Tro, at vi neppe heller kunde gennemføre vort Forslag dér.

Jørgen Jensen: Den højtærede Minister fremsatte en Udtalelse om Moratorieloven og sagde, at denne var givet for at imødekomme Sparekasserne. Maa jeg oplyse, at Sparekasserne — hvad der synes mig meget forunderligt —, da denne Lov var vedtaget, fik et Cirkulære fra de store Banker om endelig at undlade at foretage Udbetalinger ud over, hvad Loven forpligtede dem til. Det er mig et Fingerpeg om, at det var Bankerne, som havde Interesse i Loven, og det er for øvrigt bestyrket ved, hvad der siden er sket. Jeg har aldrig tvivlet om, at det var paa den Side, Ønsket i saa Henseende var.

Ellinger: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen), om det virkelig er nødvendigt for Vedtagelsen af et Ændringsforslag til et Lovforslag, at man har Ministeren med sig, thi i saa Fald synes jeg, at vi kunde op-